

De VS bereiden Europa voor op een oorlog met Rusland.

Door Frank , 29 april 2026

Eerst Jan Balliauw die in Trends over de 90 miljard Europese steun aan Oekraïne beweert:

‘Anders was het in mei afgelopen’

Zie het artikel in [Trends](#). Het [Egmont Instituut](#) (officieel EGMONT – Het Koninklijk Instituut voor Internationale Betrekkingen) waarmee hij gelieerd is ontvangt volgens verschillende bronnen financiering uit:

- De Belgische overheid: Het Instituut is verbonden aan het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarvan het een aanzienlijk deel van zijn financiering ontvangt.

- EU-instellingen: Het ontvangt subsidies en projectfinanciering van instanties van de Europese Unie.
- Lidmaatschapsbijdragen en private partners: Het Instituut is ook afhankelijk van lidmaatschapsbijdragen en steun van partners uit de private sector.
- Specifieke gedocumenteerde bijdragen zijn onder andere:
 - Belgisch Ministerie van Buitenlandse Zaken: € 980.000
 - Enabel (Belgisch ontwikkelingsagentschap): € 172.005
 - Belgisch Arbeidsbureau: € 140.542
 - Koning Boudewijn Stichting: € 34.885

Het totale jaarlijkse budget wordt geschat op ongeveer € 6 a 1,9 miljoen: zie www.lobbyfacts.eu

Het instituut omschrijft zichzelf als "een onafhankelijke en non-profit denktank gevestigd in Brussel, gewijd aan interdisciplinair onderzoek dat wordt uitgevoerd in een geest van volledige academische vrijheid"

En nu Glenn Diesen die een fundamenteel probleem verwoordt:

"In alle onderling afhankelijke relaties is de ene zijde altijd afhankelijker dan de andere. Onderlinge afhankelijkheid stelt de minder afhankelijke staat in staat voor hem gunstige economische voorwaarden op te leggen en politieke toegevingen te bekomen van de meer afhankelijke partij."

Dit is niet louter economisch, het is diepgaand militair strategisch. Europa's afhankelijkheid van Amerikaanse veiligheids garanties via de NAVO heeft een structurele kwetsbaarheid gecreëerd:

- Veiligheidsarchitectuur als drukmiddel: De heropleving van gemilitariseerde scheidingslijnen op het Europese continent maakt Europeanen "buitengewoon afhankelijk van de VS", terwijl Rusland steeds afhankelijker wordt van China.
- De illusie van autonomie: Europese aspiraties tot "strategische autonomie" zijn systematisch ondermijnd door de NAVO-uitbreiding, die een kans op partnerschap na de Koude Oorlog transformeerde tot een mechanisme van ondergeschiktheid.
- Omleiding van middelen: Onder Amerikaanse leiding verleggen Europese staten

overheidsmiddelen van sociale welvaart naar militaire uitgaven gericht tegen Rusland – een overdracht van welvaart die Europese samenlevingen verzwakt terwijl de strategische positie van de VS wordt versterkt.

Het mechanisme van proxy oorlogsvoorbereiding

Brian Berletic schetst hoe deze asymmetrie operationeel wordt gemaakt: "De VS tracht sleutelpartners van de door Rusland en China geleide multipolaire wereld weg te werken totdat enkel Rusland en China overblijven."

Belangrijke mechanismen omvatten:

1. Escalatie via proxy: Door de CIA gecoördineerde drone-aanvallen op Russisch grondgebied worden uitgevoerd terwijl Europa in stelling wordt gebracht voor directere gevechtsfuncties, waaronder het onderscheppen van Russische energieleveringen.
2. Het RAND-blauwdruk: Het RAND Corporation-rapport uit 2019, "Extending Russia", adviseerde expliciet Rusland te provoceren via Oekraïne om het "militair of economisch te overbelasten", met erkenning dat dit waarschijnlijk "onevenredig grote Oekraïense slachtoffers" zou opleveren.
3. Strategische sequentiëring: Europa wordt voorbereid om "het groeiende vacuüm te vullen dat een geleidelijk ineenstortend Oekraïne creëert", opdat de druk op Rusland continu blijft terwijl de VS strategische flexibiliteit behoudt.

De kosten voor Europese soevereiniteit

Het gevolg is niet enkel afhankelijkheid, maar actieve ondergeschiktheid:

- Europese industrieën lijden onder dalend concurrentievermogen door verbroken energiebanden met Rusland en concurrentie van Amerikaans industrieel beleid.
- Politieke elites functioneren steeds meer als "comprador"-klassen, die prioriteit verlenen aan afstemming met Washington boven nationale of Europese belangen.
- De belofte van een "gelijkwaardig VS-EU-partnerschap" heeft plaatsgemaakt voor een protectoraatsrelatie, waarbij Europese veiligheidsafhankelijkheid wordt

aangewend om geo-economische gehoorzaamheid af te dwingen.

Misplaatste Europese haat jegens het Russische volk

De propagandamachine:

Glenn Diesen legt uit dat propaganda "een wetenschap van overtuiging is die doorgaans de rationele overwegingen van het individu omzeilt door veeleer een beroep te doen op de onbewuste groepspsychologie."

Belangrijke mechanismen die anti-Russische sentimenten sturen:

- "Othering" als strategie: Rusland wordt al eeuwen afgeschilderd als de beschavingsmatige "Ander" – barbaars versus beschaafd, autocratisch versus liberaal, kwaad versus goed. Deze binaire framing "maskeert rede en realiteit, zoals de menselijkheid van de tegenstander."
- Exploitatie van groepspsychologie: Conformiteit aan de eigen groep is een overlevingsinstinct dat versterkt wordt wanneer geconfronteerd met een uit-groep. Propaganda maakt hier misbruik van door Russen niet af te schilderen als een diverse bevolking, maar als een monolithische dreiging.
- Het "goede oorlog"-verhaal: Het conflict verkopen als een strijd tussen goed en kwaad maakt "een werkbare vrede... moeilijk te rechtvaardigen, aangezien dit impliceert dat het goede compromissen sluit met het kwade."

De menselijke kosten van dehumanisatie

Deze propaganda heeft tastbare gevolgen:

- Gewone Russische burgers, kunstenaars, wetenschappers, studenten worden collectief verantwoordelijk gehouden voor de acties van hun regering, wat discriminatie en sociale uitsluiting in heel Europa aanwakkert.
- De "Hitler-analogie" wordt routinematig opgeroepen, waardoor diplomatie wordt geframed als appeasement en er geen ruimte meer blijft voor onderhandelde oplossingen.

- Zoals Walter Lippmann een eeuw geleden observeerde: "de vijand moest worden afgeschilderd als het belichaamde kwaad. De publieke opinie werd zo vergiftigd dat de mensen geen werkbare vrede meer zouden aanvaarden."

De strategische functie van russophobie

Diesen benadrukt dat russophobie niet toevallig is, maar functioneel:

"Russophobia is geen voorbijgaand fenomeen, maar heeft bewezen ontzettend duurzaam te zijn vanwege zijn geopolitieke functie."

De doelstellingen omvatten:

1. Legitimatie van indamming: Rusland afschilderen als inherent agressief rechtvaardigt NAVO-uitbreiding, economische sancties en militaire opbouw.
2. Onderdrukking van dissidentie: Het labelen van alternatieve standpunten als "Kremlin-propaganda" marginaliseert kritisch debat binnen Europese samenlevingen.
3. Handhaven van blok cohesie: Een gemeenschappelijke externe vijand versterkt interne solidariteit tussen Europese staten, en leidt af van interne verdeeldheid en beleidsfalen.

De tragische ironie

De diepe ironie, zoals Diesen opmerkt, is dat "propaganda een beroep doet op het beste in de menselijke natuur om het publiek te overtuigen het slechtste in de menselijke natuur te doen."

Europeanen worden gemobiliseerd door een beroep op democratie, mensenrechten en vrede – toch worden juist deze waarden ondermijnd wanneer haat onderscheidingsvermogen vervangt, en wanneer collectieve straffen diplomatie vervangen.

Besluit: De architectuur van ondergeschiktheid

Europa's huidige benarde positie is noch toevallig, noch onvermijdelijk. Het is het product van bewust ontwerp: een militaire afhankelijkheid die zo grondig geïnstitutionaliseerd is dat ze vermomd gaat als solidariteit, en een psychologische

campagne die zo doeltreffend is dat ze een continent ervan heeft overtuigd ondergeschiktheid te verwarren met veiligheid.

Asymmetrische interdependentie is niet louter een machtsvoorwaarde; het is een controle mechanisme. Europa's afhankelijkheid van Amerikaanse veiligheidsgaranties is ingezet niet om het continent te verdedigen, maar om het te mobiliseren. De NAVO-infrastructuur, de inkooppijplijnen, het strategische planningsapparaat – ze opereren allemaal op een eenvoudig uitgangspunt: Europese soevereiniteit is opofferbaar zolang de Amerikaanse primaat intact blijft.

En opdat deze regeling geen ernstig democratisch verzet zou ontmoeten, loopt parallel een ander project: de systematische vervaardiging van russophobie. Door een complexe beschaving te reduceren tot een monolithische dreiging, en door staatsbeleid te vermengen met volksidentiteit, hebben Europese elites de morele paniek gecreëerd die nodig is om eindeloze escalatie te rechtvaardigen.

De ironie is verwoestend. Europa, dat twee wereldoorlogen overleefde door de nutteloosheid van continentale versplintering te leren, versplintert zich nu vrijwillig langs ideologische lijnen. Het verbreekt eeuwen van culturele, wetenschappelijke en economische uitwisseling met Rusland – niet vanwege een inherente Russische dreiging, maar omdat de strategie van Washington een onderworpen grensgebied vereist. De haat gericht op gewone Russen is niet de uitdrukking van de volkswil; het is de uitlaatgassen van een propagandamachine die strategische ondergeschiktheid moet omzetten in een morele kruistocht.

Dit is geen partnerschap. Het is protectoraatspolitiek verpakt in de taal van waarden. En de kosten zijn gekend: de-industrialisatie, demografische druk, politieke polarisatie, en de gestage erosie van diplomatieke autonomie. Europa wordt niet voorbereid op vrede, maar op perpetueel proxy conflict, eerst in Oekraïne, potentieel over de Oostzee, de Zwarte Zee, en daarbuiten. Ondertussen blijven de architecten van deze orde veilig aan de overkant van de Atlantische Oceaan, profiterend van wapenverkopen terwijl Europese steden de schokgolven absorberen.

Totdat Europese leiders en burgers erkennen dat asymmetrische afhankelijkheid niet kan worden hervormd – ze moet worden verworpen – en dat gefabriceerde haat geen vervanging is voor strategie, zal Europa een opmarsgebied blijven in plaats van een soevereine actor. De weg naar echte veiligheid loopt niet via Washington. Hij loopt via het moeilijke, onglamourieuze werk van strategische autonomie, diplomatiek pluralisme, en de moed om onderscheid te maken tussen de belangen van een imperium en het overleven van een continent. De geschiedenis vergeeft hen niet die

afhankelijkheid verwarren met lotsbestemming.

Brian Berletic is een voormalig US Marine, auteur, expert in internationale betrekkingen en host van The New Atlas. Berletic bespreekt hoe de VS strategische sequentiëring nastreeft om één tegenstander tegelijk te verslaan, met een arbeidsverdeling die de veiligheid van zijn frontstaten ondermijnt. Europa wordt voorbereid op oorlog met Rusland.

Bronnen

Volg Brian Berletic op The New Atlas:

<https://www.youtube.com/channel/UCVksF37pPXkZbElFjBwUsEA>

1. Berletic, Brian. "US Proxy War on Russia: What Comes Next?" Orinoco Tribune, 25 februari 2026. www.orinocotribune.com
2. Diesen, Glenn. "The American Empire is Losing Money in Europe. Will It Abandon Europe?" Glenn Diesen Substack, 23 augustus 2024. www.glenndiesen.substack.com
3. Diesen, Glenn. "The Science of Anti-Russian Propaganda." Brave New Europe, 19 december 2024. www.braveneweuropa.com
4. Diesen, Glenn. "Russia's Geoeconomic Shift from Greater Europe to Greater Eurasia." Brave New Europe, 14 januari 2025. www.gao.gov
5. RAND Corporation. Extending Russia: Competing from Advantageous Ground. 2019. www.orinocotribune.com
6. US Naval War College. "A Maritime Oil Blockade Against China." Naval War College Review, 2018. www.orinocotribune.com
7. Diesen, Glenn. Russophobia: Propaganda in International Politics. Springer, 2022.
8. Lippmann, Walter. Public Opinion. Harcourt, Brace and Company, 1922. www.braveneweuropa.com
9. Freud, Sigmund. Group Psychology and the Analysis of the Ego. 1921. www.braveneweuropa.com
10. Bernays, Edward. Propaganda. Horace Liveright, 1928. www.braveneweuropa.com
11. Eurobarometer. "Public opinion on the war in Ukraine." Europees Parlement, december 2023. www.ip-quarterly.com
12. Asia Times. "Anti-Russian sentiment spreading to Central Europe." 7 maart 2022. www.asiatimes.com
13. The Straits Times. "'Get the hell out': Wave of anti-Russian sentiment in Europe." 12 maart 2022. www.straitstimes.com
14. Fondapol. "Russophobia: a bit of reality and a lot of myths?" 2023. www.fondapol.org
15. Global Media Journal. "Is There Still an Evil Empire? The Role of the Mass Media

in Depicting Stereotypes of Russians and Eastern Europeans." 2024.

www.globalmediajournal.com

16. Huntington, Samuel P. The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order. Simon & Schuster, 1996. www.gao.gov

17. List, Friedrich. The National System of Political Economy. 1841. www.gao.gov

18. Perry, William. Publieke opmerkingen over NAVO-uitbreiding en Rusland, jaren 1990. www.gao.gov